

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su Vam potrebne dodatne informacije, pogledajte detaljnu naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Evropski sud za ljudska prava

Sažetak iz sudske prakse br. 113

Novembar 2008.

Salduz protiv Turske – predstavka br. 36391/02

Presuda od 27. novembra 2008. [GC]

Član 6. Konvencije

Član 6. stav 3. tačka c

Odbrana putem pravne pomoći

Uvrštenje u dokazni materijal priznanja koje je policiji dao maloletnik kome nije bio omogućen kontakt sa advokatom: *povreda Konvencije*

Činjenice: U predmetnom vremenu turski zakoni su osumnjičenim počiniocima krivičnih dela priznavali pravo pristupa advokatu od trenutka kada su lišeni slobode, sem onima koji su optuženi za krivična dela koja spadaju u nadležnost sudova državne bezbednosti. Podnosilac predstavke, u to doba maloletnik, bio je uhapšen pod sumnjom da je pomagao i podržavao ilegalnu organizaciju, što je krivično delo iz nadležnosti sudova državne bezbednosti. Bez prisustva advokata on je dao iskaz policiji u kome je priznao da je učestvovao u nezakonitim demonstracijama i da je na transparentu napisao određenu parolu. Potom je izveden pred tužioca i istražnog sudiju i tada je tražio da povuče dati iskaz, tvrdeći da je taj iskaz dat pod prinudom. Istražni sudija ga je zadržao u pritvoru i od tog trenutka mu je bilo dozvoljeno da vidi advokata. On je i na suđenju negirao svoj iskaz, ali je sud državne bezbednosti utvrdio da je njegovo priznanje dato policiji bilo autentično i proglasio ga je krivim shodno optužnici. Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 30 meseci.

U presudi od 26. aprila 2007. veće Evropskog suda zaključilo je da pravičnost suđenja tom podnosiocu predstavke nije bila dovedena u pitanje

činjenicom da za vreme boravka u policijskom pritvoru nije imao mogućnost da kontaktira sa advokatom i dobije pravnu pomoć.

Pravo: Da bi pravo na pravično suđenje iz člana 6. stav 1. Konvencije ostalo u dovoljnoj meri praktično i delotvorno, po pravilu je potrebno da se kontakt sa advokatom omogući osumnjičenom od prvog policijskog razgovora s njim, sem ukoliko je moguće dokazati da, u posebnim okolnostima, postoje ubedljivi razlozi za ograničenje tog prava. Čak i ako postoje ubedljivi razlozi, ograničenje ne bi smelo nepropisno da ograniči prava odbrane, a upravo bi to bio slučaj ukoliko bi se inkriminišući iskaz dat policiji bez prisustva advokata koristio kao osnova optužnice. U ovom slučaju, opravdanje koje je dato za to što je podnosiocu predstavke onemogućen pristup advokatu – tvrdnja da je kontakt sa advokatom zakonom sistematski onemogućen za krivična dela koja spadaju u nadležnost sudova državne bezbednosti – ne zadovoljava kriterijume postavljene u članu 6. Konvencije. Sem toga, sud državne bezbednosti je koristio iskaz podnosioca predstavke dat u policiji (bez prisustva advokata) kao glavni dokaz na temelju koga je podnosilac predstavke i osuđen, uprkos činjenici da je on porekao verodostojnost tog iskaza. Ni pomoć koju mu je docnije pružio advokat, ni akuzatorna priroda postupka koji je vođen nisu mogli otkloniti sve negativnosti koje su se dogodile okrivljenom za vreme njegovog boravka u policijskom pritvoru. I uzrast tog podnosioca predstavke takođe je materijalni činilac u datom predmetu. Kako se može jasno videti iz znatnog broja relevantnih međunarodnopravnih dokumenata o tome, mogućnost kontakta sa advokatom od presudnog je značaja kada je pritvorenik u policijskom pritvoru maloletno lice. Ukratko rečeno, čak i pored toga što je podnosilac predstavke imao mogućnost da na suđenju i docnije, u žalbenom postupku, ospori dokaze koji su protiv njega izneti, činjenica da u policijskom pritvoru nije imao mogućnost da kontaktira sa advokatom nepovratno se negativno odrazila na njegovo pravo na odbranu.

Zaključak: Povreda prava po Konvenciji (presuda doneta jednoglasno).

Član 41. Konvencije – podnosiocu predstavke dosuđen je iznos od 2.000 evra na ime nematerijalne štete. Ukazano je na to da bi ponovno suđenje podnosiocu predstavke predstavljalo najpogodniji mogući vid pravnog zadovoljenja.

Obaveštenja o praksi Suda dostupna su na sledećem linku: [Case-Law Information Notes](#)

© Savet Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.

Engleski i francuski predstavljaju službene jezike Evropskog suda za ljudska prava. Ovaj prevod je realizovan uz podršku Trast fonda za ljudska prava Saveta Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. Može se preuzeti iz baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili iz bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud prosledio. Može se objavljivati u nekomercijalne svrhe pod uslovom da se navede ceo naslov predmeta, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i uz pominjanje Trast fonda za ljudska prava. Molimo Vas da kontaktirate publishing@echr.coe.int ukoliko nameravate da koristite bilo koji deo ovog prevoda u komercijalne svrhe.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int